

Wilhelm Hauff

Muc cel mic

Traducere din limba germană de ROLAND SCHENN

Ilustrații de MIHAI ȚENOVICI

corintjunior

În Niceea, preaiubitul meu oraș natal, locuia pe vremuri un bărbat căruia toată lumea-i zicea Muc cel mic. Deși eram doar un băiețandru atunci când l-am văzut pentru prima oară pe Muc cel mic, îmi aduc foarte bine aminte de el, și asta mai ales pentru că tata m-a bătut crunt din pricina lui. Când eram eu copil, Muc cel mic era un om în vârstă, un moșuleț mic de statură, care abia dacă măsoara trei-patru coți*. Întreaga lui făptură era tare ciudată, pentru că, deși era mic și subțirel, era silit

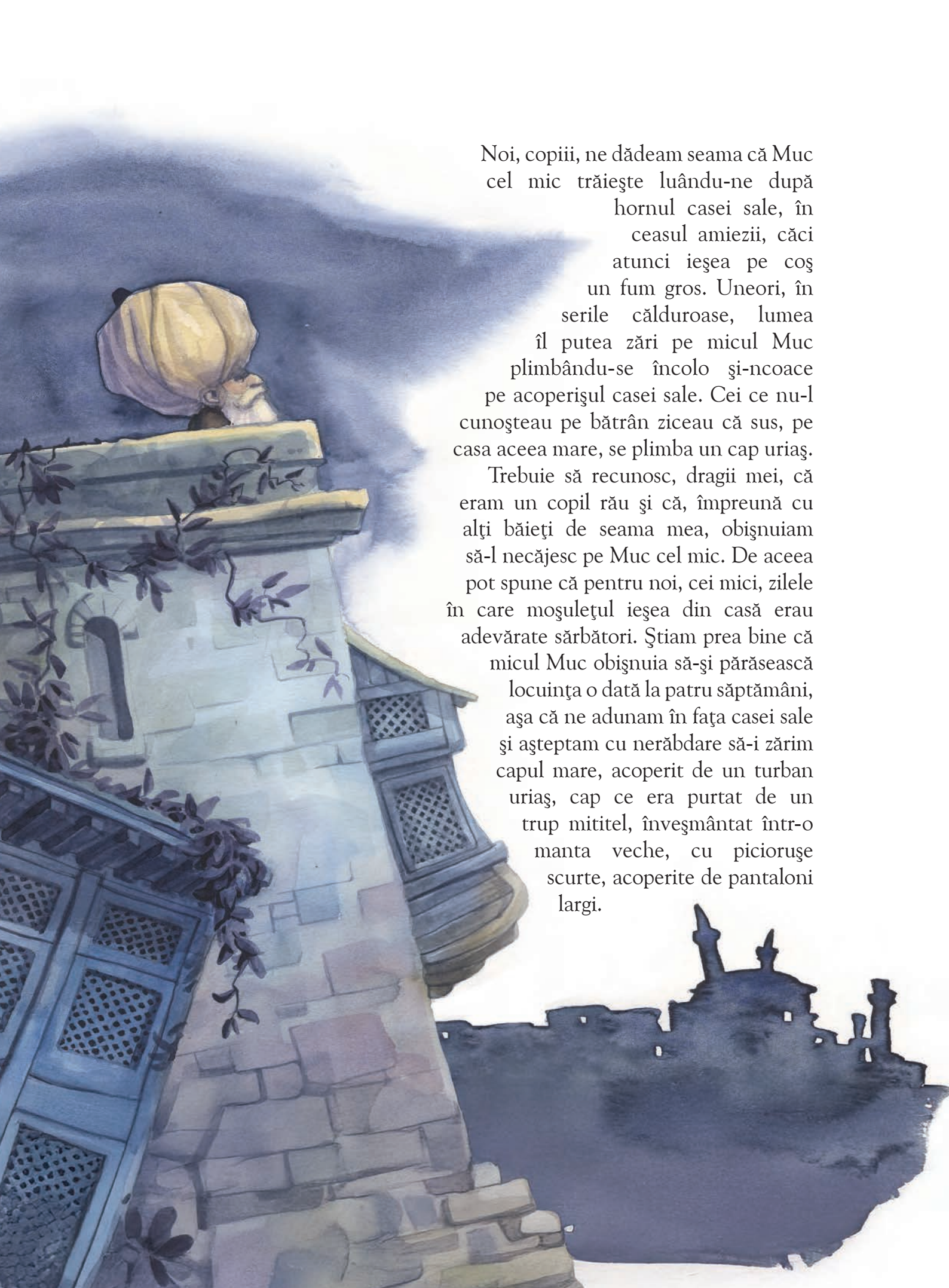
---

* Veche unitate de măsură pentru lungime, reprezentând distanța de la cot până la încheietură (n. red.).

să poarte pe umeri un cap mare cât o baniță, mult mai mare decât capetele altor oameni pe care-i văzusem eu.

Acest bătrân ciudat locuia de unul singur într-o casă mare și tot singur își făcea mâncare și își îngrijea de toate cele ce-i erau de trebuință. Uneori, oamenii din Niceea nici nu știau prea bine dacă mai era în viață, pentru că obișnuia să iasă foarte rar din casă, cam o dată la patru săptămâni.

Noi, copiii, ne dădeam seama că Muc cel mic trăiește luându-ne după hornul casei sale, în ceasul amiezii, căci atunci ieșea pe coș un fum gros. Uneori, în serile călduroase, lumea îl putea zări pe micul Muc plimbându-se încolo și-ncoace pe acoperișul casei sale. Cei ce nu-l cunoșteau pe bătrân ziceau că sus, pe casa aceea mare, se plimba un cap uriaș.

Trebuie să recunosc, dragii mei, că eram un copil rău și că, împreună cu alți băieți de seama mea, obișnuiam să-l necăjesc pe Muc cel mic. De aceea pot spune că pentru noi, cei mici, zilele în care moșulețul ieșea din casă erau adevărate sărbători. Știam prea bine că micul Muc obișnuia să-și părăsească locuința o dată la patru săptămâni, așa că ne adunam în fața casei sale și așteptam cu nerăbdare să-i zărim capul mare, acoperit de un turban uriaș, cap ce era purtat de un trup mititel, înveșmântat într-o manta veche, cu piciorușe scurte, acoperite de pantaloni largi.

Apoi stăteam ca pe jar până ce bunul Muc ajungea în stradă, priveam râzând la cuțitul lui lung pe care-l purta la brâu – și trebuie să spun, dragii mei, că atât de lung era cuțitul acela, încât nu se știa prea bine dacă Muc ducea cuțitul sau cuțitul îl ducea pe Muc – și începeam să ne învârtim în jurul piticuțului. Muc ne saluta, înclinând capul, și după aceea pornea în susul străzii, târând după el cuțitul mare și încălțările lungi cât o zi de post. După ce se depărta puțin, începeam să strigăm în urma lui cât ne ținea gura: „Muc cel mic! Muc cel mic!”

Țin bine minte că-i făcusem bietului bătrân și un soi de cântecel pe care i-l tot cântam, îndată ce-l vedeam pornind încet, încet în susul străzii:

*Micule Muc, micule Muc,
Casă mare ți-ai făcut
În ea trăiești singur cuc.
Ai un cap de uriaș,
Un trup mic, de copilaș,
Și noi îți strigăm acuma,
Prinde-ne dacă-ți dă mâna!*

Așa îi făceam noi în ciudă bietului Muc, și mă văd nevoit să recunosc, dragii mei, că eu eram cel mai rău dintre copiii care-l necăjeau pe moșuleț.

Wilhelm Hauff (1802–1827), unul dintre cei mai importanți autori germani din toate timpurile, care a deschis drumul multor genuri literare în proza germană, a scris basme, povestiri umoristico-fantastice și nuvele cu accente de satiră social-politică.

Muc cel mic, titlu de referință pentru basmele lui Wilhelm Hauff, este o narațiune amplă de tipul „povestirilor în ramă”, având o mare varietate de personaje și o acțiune dezvoltată pe multiple planuri.

* * *

„Însoțit de prealuminatul sultan, micul Muc pătrunse în odaia tăinuită și-și luă înapoi toiagul, al cărui mâner închipuia un cap de leu, încălță iute imineii cei mari și, smulgându-și barba falsă, se întoarse de trei ori pe călcâie și-i strigă sultanului:

— Pentru că m-ai alungat din țara ta, vei avea pe veci urechi de măgar și nas mare ca de elefant!

Zadarnic își chemă sultanul slujitorii, căci micul Muc zbură din palat...”

Te invităm să descoperi și alte povești, mituri și legende!

6+

ISBN: 978-973-128-952-6

www.edituracorint.ro